

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

UKRAINSKYI ROBITNYCHY VISTI

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувачеві
вразно зазначити, що бажав звороту своїх рукописів на случай їх непоміщення
та зауважити поштовою марку на її пересилку.

ПОЛОЖЕННЯ В ШЛЯХОЦЬКІЙ ПОЛЬЩІ.

Недавно тому телеграми з Європи принесли бунт вістку,
що британське правительство вислало до Польщі ноту з остро-
рогою, що прилучене Вільна до польської держави може викли-
кати поважні наслідки для європейського миру. Англія
заявила, що питання польсько-литовської границі повинно
бути вирішене на генуїській конференції. Нота ся була вислана
наслідком того, що вієнський сойм, зложений з представни-
ків польських буржуазних партій, заявив ся був за прилучен-
ня Вільна до Польщі.

В середу минушого тижня французький, британський і
італійський послы у Варшаві були у польського міністра за-
граничних справ Скірмунта і заявили йому, що їх правитель-
ства є проти того, щоби польський сойм ратифікував сейчас
акт прилучення Вільна до польської держави.

Таким робом проти прилучення Вільна до Польщі заявила
ся отверто не лише Англія, але й Франція і Італія, себто всі ті,
що покликали нинішню польську державу до життя. Се свідчать
про не дуже добре положення Польщі на міжнароднім полі.

Внутрішнє положення Польщі куди гірше від зовнішнього.
Промислова криза і безробіття в краю постійно зростають. Ось
що говорять про се офіційні дані самої польської республіки.

Дня 9. лютого відбулось у Варшаві засіданя спеціальної
соймової підкомісії з приводу-промислової кризи в Польщі.
На засіданю були присутні міністер торговлі і промислу Штра-
сбургер, а також представники міністерств праці, воєнних справ,
комунікації і суспільних робіт. Представник міністерства праці
в своїм докладі вказав, що теперішнє промислове положення
в Польщі він вважає дуже серйозним, не дивлячись на те, що
замітно деяке улучення в текстильній промислі. Число безро-
бітних в червні 1921 р. доходило до 70 тисяч, в жовтні — 80
тисяч, в листопаді — 121 тисяча, в грудні — 172 тисячі, а в сі-
чні 1922 року дійшло до 189 тисяч. Штрасбургер вказав, що
безробіття викликає не лише промисловою кризою, але голо-
вним(!) робом демобілізації і ренатрації.

Щоби вийти з того положення, щоби усунути кризу, міні-
стер каже, що необхідно є відновити вивіз товарів на Схід,
себто в радянські республіки. В сій справі відбулась конфе-
ренція між міністерством торговлі і промислу і міністерством
внутрішніх справ, яке з чисто політичних мотивів робить деякі
перешкоди в відновленню торговлі з радянськими республіка-
ми. Правительством підприймає всі міри в цілі навізання тор-
говлі зі Сходом.

Далше Штрасбургер підчеркнув, що боротьба правитель-
ства зі зростом дорожничого не привела до бажаних результатів.
Спекуляція поширяє ся далше.

Товариш міністра суспільних робіт Рибчинський заявив, що
в виду зменшеня бюджету міністерства суспільних робіт з 75
мільярдів марок на 35, се міністерство зменшило роботи, що
також впливає на збільшеня безробіття.

Варшавський "Робітник" доносить, що в Кракові безробі-
тє прибирає широкі розміри. Бюра посередництва праці не
мають до оголошеня ніяких візних місць. З доколичних сіл
приходять щоденно до бюра праці кількості людей і до-
магають ся висмики їх до Франції. Недавно тому велика маса
безробітних устроїла перед будівком бюра праці маніфеста-
цію. Товна вдерла ся до середини бюра і поліції ледви вдало
ся привернути спокій.

В той самий час відноситься ся кошт життя. І так урядова
комісія констатувала, що дорожничого в місяню січні с. р. була
більша, як в місяню грудня м. р. А заробітна платня не тіль-
ки не збільшаєт ся, але навпаки, зі зростом економічної кризи
еще зменшаєт ся.

Також 8-годинний день праці знесений вже в торговлі і
заступлений 10-годинним, а за згодою правительства можна 10-
годинний день праці завести і в промислі.

За те правительством обдаровує край все новими мільярда-
ми паперових марок. Директор польської краєвої кредитової
каси заявив на засіданю соймової фінансово-бюджетової комі-
сії дня 9. лютого с. р., що емісія грошей в другім півріччю
минушого року дійшла сідмачох розмірів: 30. червня поверх
94 мільярдів марок, 31. липня — поверх 106 мільярдів, 31. серп-
ня — 123 м., 30. вересня — 135 м., 30. жовтня — 162 м., 30. ли-
стопада — 175 м., 1.31. грудня — 193 мільярдів марок.

Так представляєт ся нині економічне життя в шляхоцькій
Польщі після польських урядових інформацій. Можна споді-
вати ся, що в дійсности положення є о много гірше.

В ПОЛУДНЕВІЙ АФРИЦІ.

Страйк майнерів в Полудневій Африці перетворив ся в о-
ружну боротьбу. Про дійсний стан, про все, що там робить ся,
ніхто не знає. Телеграми доносять лише, що у многих містах
ведеть ся завзята оружна боротьба страйкуючих майнерів з
поліцією і військом. Боротьба ся веде ся по всім правилам
воєнної техніки: авіаплани, бомби, артилерія, багнеті. Для
здуженя страйку капітал ужив всі нахолячі ся в його руках о-
рудя смерті, які будуть-би є призначені для оборони вітчизни
перед чужинським ворогом.

Сотки робітників убито бомбами з авіаплана, а тисячі а-
рештовано. Наймити капіталу не спинались ні перед чим. Де
збирає ся робітничий гурт, там на голову робітників летять
авіаплани бомби. На будинки, де відбували ся мітинги майне-
рів, летіли бомби. Так зістала розбита і спалена трейд-юнійна
галя в Беноні, яка була перенесена страйкуючими майнерами,
більшість з котрих там і згинула.

Се є щось нечуваного в світі до сеї пори. Се пригадує
1905—1906 рр. в Росії, коли царський генерал Ренненкамф па-
дав і розбивав на Сибірі будинки, в яких збирали ся робітники
на мітинги. Се пригадує нам страшний вчинок того звіро-чо-
ловіка, коли він з артилерією і козаками обступив залізнодо-

рожну школу в Томську і розбив її разом з гімназистами і зіб-
равшими ся там на мітинг робітниками. Ренненкамф не мав
авіаплана. А африканські (читай європейські) капіталісти
мають тепер авіаплани і з них кидають бомби на робітничі бу-
динки, під руїнами котрих гинуть сотки робітників.

Після відомої англо-бурскої війни англійські капіталісти
азяли верх в цілій краєвій індустрії Полудневої Африки. Па-
ру років пізніше вони помирли ся з голандськими капіталіста-
ми — Бурами і почали спільно експлуатувати робітництво
того краю, яке в переважній більшості складаєт ся з туби-
льців. Тубильці робітники, як народ не свідомий, темний,
надавали ся ліпше для експлуатації ніж білі, бо працювали за
дешевшу платню і тим збивали ціну білим робітникам — Ан-
гліяцям і Голандцям. Англійські і бурські капіталісти звина-
ли тубильців населеня як оруже для зниженя ціни на робітничі
руки. Тепер, як видно, і тубильцям терпеть урвав ся. Бо той
боротьби, що тепер ведет ся в Полудневій Африці, не можна
віднести лише на рахунок білих робітників. Можна бути біль-
ше чим певним, що боротьбу проти капіталу ведуть там робіт-
ники як білі, так і тубильці спільно. Тож і бомби, кинуті з а-
віаплана рукою слуги капіталу, однаково рвуть на кусні тіло і
білого робітника — Англіяця чи Голандця, і чорного — ту-
бильця.

Щоби оправдати киданя бомб на робітничі доми і масові
убійства страйкерів, щоби дискредитувати в очах "культурно-
го" світа страйковий рух в Полудневій Африці, який прибрал
революційний характер, англійська капіталістична преса звало-
є за се всю вину на Совітську Росію. Се Совітська Росія винна,
що робітники в Африці вийшли на страйк; се Совітська Росія
винна, що африканські робітники жадають поліпшеня свого
положеня, се навіть Совітська Росія винна тоді, коли капіталі-
сти знижують робітникам платню о 50 процент, а ті не хотять
на се згодити ся і виходять на страйк. Ось внейшові має бути
страйк американських та канадських майнерів. Скоро тіль-
ки той страйк вибухне, так капіталістична преса буде зара-
кати, що він фінансуєт ся з Москви.

Де є Полуднева Африка, а де Совітська Росія? Ніхто з
капіталістичних газет в Лондоні не наводить, де, як і коли Со-
вітська Росія могла перевозити фонди для страйкуючих ро-
бітників в Африці. Одні лише голосовні фрази. Але ті фра-
зи свідчать, яких підлий метод звинають капіталістичні жма-
ки для оправданя своїх злочинів перед "модерним" і "цивілі-
зованим" світом.

Прихильники інтервенції у внутрішні справи Радянської
Федерації і насильного поваленя совітського правительтва,
англійські капіталісти, звальною за події в Трансвалю вину на
большевиків, починають разом з тим травлю проти Лойд
Джорджа за "компроміс" з Леніном. Лондонська газета "The
Pall Mall Gazette" каже, що "червона рука з Москви" стоїть за
страйкуючими Африканцями. А "Evening News" еще більше
отвертає. Вона пише так: "Ті дикуні, котрі старають ся зру-
нувати Полудневу Африку, є агентами тих самих людей, з котри-
ми Лойд Джордж пропонує переговорювати в Генуї". І далше
се газета хвалить правительтво Злучених Держав за те,
що воно відмовило ся взяти участь в генуїській конференції.

Так спровокований ними самими революційний виступ
робітників Полудневої Африки англійські капіталісти старають
ся зжукити як претекст для нового наступу проти радян-
ських республік, про який за послідні часи ходить много до-
стовірних слухів, і навіть проти конференції в Генуї.

Волинець.

ДІАМАНТОВИЙ БЛАХМАН.

Українські чорносотенні со-
рози, оті всі безробітні "міні-
стри" ріжних бунтів "урядів"
примушені задовольнитись те-
пер ролею "європейських ко-
респондентів" до чорносотен-
них газет в Америці. Незави-
дна доля після містерських
посольських посад, але щож
робити.

"Скажи мені, хто твій то-
вариш, а я скажу тобі, хто ти",
каже послышниця. Читаючи в
"статях" тих "бувших людей"
ріжних брехні, які часами до-
ходять до найскрайнішої дур-
ності, можемо судити по них,
що то за дильомати мали
ріжні "національні уряди".

"Свобода" з 7. Марта мі-
стить статю свого кореспон-
дента "Радянщина", з якої вид-
но, до якої брехні і глупоти
може спустити ся людина. За-
ється, що кожда хоч трошки
думачою людина, прочитавши
сю статю, подумалаб, що в го-
лову тої людини клепки не в
порядку. А однак редактор
"Укр. Голосу" подає сю нісе-
рністичну в формі новинки і по-
містить її в першій колонці на
першій сторони.

Та ми наведемо се донесене
"Радянщина", яким редактор
"Укр. Голосу" так втішив ся, в
щасті.

Воно звучить:
"У Чехословаччині недавно
стала ся маленька, але дуже
показна пригода. На залізнич-
нім дворі в місті Богуміні за-
арештовано було молодого
арешта, що називав ся Е. Мар-
ком. Опиливши ся в арешті,
панок хотів підкупити варто-
вого трома діамантами. Тоді
арештованого пильніше об-
шукали й знайшли в нього та-
кі річчї: в дірках від зубів знай-
дено діаманти, за зубами му-
дрості — два мішечки з дріб-
ними діамантами, в машинці
від запалюваня цигарок — та-
кож діаманти, в чоботях —
знов діаманти. За допомогою
лікаря з його кишок видобуто
еще два великих діаманти...

Кінець-кінцем панок признав
ся, що його звать М. Горювіч,

що він займає високу посаду
в московських большевників і
що його пісано до Праги з
інструкціями да діамантами
для чеських комуністів".

З приводу розтрубленого
буржуазною пресою арешто-
ваня сего "большевицького
дильомата", наханого діам-
антами, читаємо у "Впереді"
з 14. лютого сідуюче:
"Veceerri Tribuna" доносить,
що сей арештований "кому-
ніст" є звичайний бувший ро-
сійський полонений, який вер-
дять до вітчизні і називаєт ся
Моріц Горювіч, і разом з Ти-
ролю, говорить по румунськи,
мадарськи і по німьцьки. Сей
Горювіч обтяжений тяжкими
недугами очей, грудий і шкіри,
яких дослужив ся в полоні, і
так безоглядний, що поліція
мусіла його умчати. Про кому-
нізм не має найменшого по-
няття. Після сідаят його ви-
пущено на волю. Так виглядає
в дійсности багато інших сен-
заційних вістей про комуні-
стичних агітаторів, які поши-
рюють наляканя буржуазія.
Страх має великі очі".

Ось так стоїть написане у
"Впереді" про того "діаманто-
вого дильомата". Так то чор-
на сотня показує своє мораль-
не банкруство. Нічого не буде
дивного, коли ми прочитаємо
на сторінках чорносотенної
преси, що Ленін і Раковський
приїхали на генуїську конфе-
ренцію з рогами, а в тих рогах
повно діамантів, якими вони
старають ся підкупити Лойд
Джорджа і Пуанкаре.

Розумієт ся, се безглузде.
Але хіба не є безглузде пи-
сати, що найшли діаманти в
зубах, за зубами в мішках, в
чоботях і в кишках?
Нещасні ви, "радянни" ре-
дактори, а еще більше ідіди,
бо самі ви вірите в те, що
пишете і на що покликаєтєсь,
як на факт.

Мусій.
Товариш! Відновляйте пе-
редплату на "Українські Ро-
бітничі Вісті".

ВНУТРІШНЄ І МІЖНАРОДНЄ ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНИ

Розмова з тов. Х. Г. Раковським.

В розмові зі співробітником
"Нового Міра" в Берліні пред-
сідатель Ради Народних Комі-
сарів України т. Раковський так
характеризував внутрішнє і
зовнішнє положення Радянської
України.

Внутрішній стан.

Про внутрішній стан Укра-
їни мені не приходить ся го-
ворити вашим читачам, бо
воно вже відоме з моєї статі
"Радянська Україна в 1921 р.",
в якій я навів найважливіші да-
ні мого докладу перед VI.
Всеукраїнським Зїздом Рад, я-
кий засідав від 13 до 18 груд-
ня.

До сего я можу додати, що
Донецький басейн, який після
сподіваня повинен був дати
в грудні 58 мільонів пудів вуг-
ля, на ділі дав поверх 61 міль-
онів пудів, що робить по-
верх 40% найвищої середньої
місячної продукції до революції
(максимальна загальна про-
дукція один мільярд сімсот
п'ятьдесят мільонів пудів вугля
в 1916 році). В даний момент
ми маємо около 100 мільонів
пудів вуглевих засобів в Дон-
басі.

Другий, але вже негативний
факт, про котрий я хотів би
загадати в вашій розмові, се
прогресивно розвиваючий ся
голод в пяти потерпілих від
підбухи українських губерній
(Олександрівська, Катерино-
славська, Донецька, Миколаїв-
ська і Одеська). З наших
державних засобів ми вже перево-
зимо в перших три губернії, де
положеня найтяжше — шість
мільонів пудів продовольств і
посівної помічі. Найгрозливі-
ше тепер перед нами питаня як
в Росії, так і на Україні — се
посівна кампанія. Взагалі пи-
таня про відбудову сільського
господарства стало в Радян-
ських Республіках першо-чер-
говим питаннем, бо від него за-
висить і зокрема питаня про
відбудову промислу. В Дон-
басі, напр., ми осягнути такий
успіх в каміновуглевім про-
мислі (аналогічно, в далеку
менших розмірах ми осягнули
в металургійнім) — се тому,
що ми вперше змогли заосмо-
трити Донбас двоємисним не-
нарушеним запасом копалин.

Перший фрік мирного будів-
ництва принав з найтяжчим
хронічним нещастям. Жорде
періодично переживала стара
Росія — неврожама і голодом.
Се заставило нас ще більше
звертати нашу увагу на сіль-
ське господарство. Розумієт
ся, усунене причини того ста-
ну сільського господарства,
при котрім російський і укра-
їнський чорнозем дають на
десятину середню в 3 і 4 рази
менше збіжя, чим білішій землі
Німеччини, Швеції, Англії
і Бельгії, не може бути ділом
одного року. Але поруч з вира-
хованою на десяток літ про-
грамою підняття сільського
господарства — введення раціо-
нальних способів оброблюваня
землі — ми вже наїшли одну з
трьох серйозних причин голоду,
усунене котрої можливе негай-
но, тепер же. Если ви розгля-
нете статистику за голодні роки
Приволжа — я рекомендую
вам уважно прочитати
доклад саратовського Агроно-
ма професора Тулакова на
IX. Всеросійським Зїзді Совітів.
Ви побачите одно постійне я-
вище: брак дощів в маю міся-
ці вирішував судьбу мільонів
селянських господарств. В на-
слідок того, що селянське го-
сподарство було побудоване
на врожьх засудах, судьба ко-
трих рїшаєт ся в маю — ви-
старчало посухи в тім місяці,
щоби був неврожай і голод.
По всім же спостереженям в
полуднево-східній Європі май-
же завжди є найбільш неустойчи-
м в метеорологічнім відно-
шенню. Відси і вихід: звернути
увагу на низькі врожьх посівів,
на посухо-устойчиві, період ро-
сту котрих припадає з ліпше
метеорологічню устойчивими
червнем і цвітнем. Такі цілі
поставили перед собою і ро-
сійський і український нар-
комземі. На Україні ми уло-
жили посівний план, котрий з
повною основою назвала рево-
люційним, бо він вносить ра-

тиски і селяни радянських ре-
спублік, котрих більшою частю
владкава капіталістичними дер-
жавами горожанська війна при-
вела до зубожіння, до голоду,
до епідемії, не згодять ся на
такі форми сплати догв, котрі
подеволяли би їх економіч-
но і відібрали би їм можливість
організувати своє соціалістич-
не господарство.

Ми прибудемо на генуїську
конференцію без якого би то
не було бажаня заняти визна-
чующу позицію у відношеню до
когогонебудь — або запобігати
ласки в кого би там не було,
ми прибудемо з твердим намі-
ром спробувати чесно ліквіду-
вати нашу взаємну тїганину з
капіталістичними державами.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Найбільше місця в європей-
ській капіталістичній пресі
займає тепер питаня про єди-
ний фронт. Перехід має на бік
комуністичної партії і до іде-
ології, який помічаєт ся в о-
станніх часах щораз виразній-
ше, викликає нову кампанію
всіх соціалістичних провідни-
ків проти III. Інтернаціоналу і
Комуністичних Партій пооди-
ноких держав. "Форвертс" і
"Фрайгайт", "Попюлер" і "Со-
ціалдемократ" — всі обвину-
вають Комуністичні Партії в
тому, що вони хочуть знищи-
ти єдиність робітництва і від-
дати його в повну залежність
III. Інтернаціоналу. Приятель
"замірених" соціалістів —
буржуазна преса — з задово-
ленем вигає сю кампанію.
Французькі "Матен" або "Ек-
спривних воєнних і господар-
ських союзів, котрі радянські
независимі республіки заклю-
чили з Совітською Росією в бо-
ротьбі за відстоюваня свого
державного існуваня. Певна
соадарність з Совітською Росі-
єю — се є одна з аксіом по-
літики всіх радянських ре-
спублік. Наша загальна делега-
ція буде називатись Делегацією
Союзних Радянських Респу-
блік.

Ліній поведеня Союзу Радян-
ських Республік опредїляєт ся
всюшою революційною ми-
нувищиною. Не було ні одної
хвилини за час існуваня радян-
ської влади, коли вона від-
мовляла би ся від компромісо-
вого мира з буржуазними дер-
жавами. Ми ніколи не пред-
ставляли собі, що наш соціалі-
стичний союз може розвинути
ся ізольованим від господар-
ських і політичних взаємин з
капіталістичними державами.
Ми завжди готові були за-
ключити з ними мир, увійти з
ними в торговельні зносини,
допустити їх капітал на свою
територію, даючи їм всі ви-
стими з нашими основними де-
кретами гарантії.

Але нашим державам, — які
стали творцем найбільшої в і-
сторії революції, які побідою
відбили найжорстокішу і най-
несправедливішу горожанську
і міжнародну війну, які є гос-
подарами найбільшої і найбо-
гатшої території хотїли дикту-
вати закони, як побіджені.
Пройшло чотири роки, поки
капіталістичні держави — мо-
же бути навіть ще не всі —
реконекдали в безглуздо такої
політики.

Генуїська конференція оз-
начає переломову хвилину в тій
політиці. Перше з канських у-
словій каже про невмішуваня
ся у внутрішній державний і
господарський устрій пооди-
ноких країв. Кожій країні по-
винно бути дано право виби-
рати для себе найбільш підхо-
дячу систему.

Чого ми добиваємось? Імен-
но признаня сега права за ро-
бітниками і селянами радян-
ських республік. Треба, розу-
мієт ся, щоби проголошена га-
рантія була реальною. Але се
питаня дальших переговорів.
Яких стрічних гарантії можуть
жадати від нас капіталістичні
держави? Забезпеченя доходів
від тих капіталів, які вони
вкладають у нас? Такі гаран-
тії вже передбачені нашим
новим законодавством, нашим
новим проектом горожансько-
го і кримінального кодексу,
новим проектом декрету про
договорні зобовязаня.

Відносно ліквідації старих
зобовязань царського часу,
тут одна думка ясна — робіт-

Тепер Іде справа про участь
соціалістів у конференції в
Генуї; сим вони сподівають ся
збільшити своє значеня і вагу
в очах тих, кого хочуть пред-
ставляти. Наслідки тактики
примиреня і співпраці з бур-
жуазією є такі очевидні, що не
хочеть ся повторювати безпе-
речно факту: тоді, коли
буржуазні уряди самі принево-
лені пропонувати урядови Рад
участь у генуїській конфе-
ренції, "обідлані" соціалісти вся-
ких напрямків можуть поста-
вити тільки те, що домагає, не
то просьбу, щоби їм дозво-
лило бути присутними на ній "з
дорадчим голосом".

Засуджене за комуністичну
агітацію.

Краківський суд засудив за
комуністичну агітацію копалян-
ських робітників з Явожня, а
саме Діно і Салчка на 8 міся-
ців тюрми з твердим ложем
раз в місяць в Тильку, Голачу
та Проксу на 6 місяців тюрми
рівнож з твердим ложем раз в
місяць.

Генуїська конференція оз-
начає переломову хвилину в тій
політиці. Перше з канських у-
словій каже про невмішуваня
ся у внутрішній державний і
господарський устрій пооди-
ноких країв. Кожій країні по-
винно бути дано право виби-
рати для себе найбільш підхо-
дячу систему.

Чого ми добиваємось? Імен-
но признаня сега права за ро-
бітниками і селянами радян-
ських республік. Треба, розу-
мієт ся, щоби проголошена га-
рантія була реальною. Але се
питаня дальших переговорів.
Яких стрічних гарантії можуть
жадати від нас капіталістичні
держави? Забезпеченя доходів
від тих капіталів, які вони
вкладають у нас? Такі гаран-
тії вже передбачені нашим
новим законодавством, нашим
новим проектом горожансько-
го і кримінального кодексу,
новим проектом декрету про
договорні зобовязаня.

Відносно ліквідації старих
зобовязань царського часу,
тут одна думка ясна — робіт-

ЦІННА КНИЖКА.
Кожий український ро-
бітник в Канаді повинен
мати в своїй бібліотечі і
користати з цінного нау-
кового твору Юлія Лип-
керта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.
Книжка обнимає 400 сторі-
нок друку більшого фор-
мату, зі 112 ілюстраціями,
навчачаня на книжковій
папері. На українську мо-
ву переклад П. Дятлів.
Ціна сеї книжки \$2.50.
Замовленя посилайте на
сідуючу адресу:
J. Boychuk
80 Markham St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.